

han pligtig at forrente Beløbet med 5 pCt. p. a. fra denne Dag at regne. Godtgørelsesbeløbene kan inddrives ved Udpantning. Skifter et Majorat Besidder, gaar Betalingspligten i Forhold til Statskassen over paa den nye Besidder, ogsaa for saa vidt Restancer angaar.

Statens Kontrol med Majoraterne udøvedes oprindeligt af Kancelliet. Ved kongelig Resolution af 1817 overdroges en væsentlig Del af Kontrollen til en under Kancelliet hørende særlig Embedsmand, kaldet „Lenssekretær“, men fra 1848 bortfaldt denne særlige Embedsmand, og Kontrollen har senere været udøvet af det almindelige Embedspersonale i Justitsministeriet. — Forslag om at lade Udgiften ved Justitsministeriets Kontrol med Len, Stamhuse, Fideikommisgodser og Fideikommiskapitaler bære af de paagældende Majorater selv fremkom først fra den saakaldte „Lenskommission“ (nedsat i Henhold til Lov Nr. 32 af 5. Marts 1909), en Tanke, som Justitsministeriet har kunnet slutte sig til. Det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag havde dog et noget andet Indhold, hvad Enkelthederne angaar, end det senere af Rigsdagen nedtagne Lovforslag. Efter Justitsministerens Forslag skulde Lenssekretæren lønnes ligesom Departementschefer (6,000 Kr., stigende til 8,000 Kr.). Endvidere foresloges ansat en Kontorchef, der skulde have 4,700 Kr., stigende til 6,200 Kr., — det forudsattes, at det skulde være en Mand, der havde Indsigt i Godsadministration og Landvæsen — samt en Fuldmægtig med en Lønning af 3,000 Kr., stigende til 3,900 Kr. Til Medhjælp skulde bevilges indtil 16,000 Kr. og til Kontorhold indtil 17,000 Kr. Dernæst var den aarlige Afgift sat til „indtil $\frac{1}{4}$ pro mille“ af de under Lenskontrollens Tilsyn hørende Fideikommiskapitaler og Ejendomsskyldværdier (Afgiften vilde herefter udgøre 89,205 Kr. 27 Øre, naar der regnes med Kommissionsbetænkningens Tal fra 1910—11). Endelig var det foreslaaet, at Afgiften skulde holdes som en særlig Fond. — Landstingets Udvalg var — hedder det i Betænkningen — i Begyndelsen stemt for at ordne Forholdet med Lenskontrollen saaledes, at alt skulde blive, som det hidtil har været, kun at Besidderen refunderede Staten, hvad Kontrollen koster. „Efter at Ministeren imidlertid for Udvalget havde oplyst, at der bag ved Lovforslaget var en Plan om en Omlægning af Forretningerne i Justitsministeriet, som gjorde det særlig ønskeligt, at Lenskontrollen blev udskilt af Ministeriets Departement og lagt direkte under Ministeren, og da Udvalget fandt den paatænkte Plan praktisk, gik man med til den af Ministeren foreslaaede Udskillelse, medens man paa den anden Side ikke kunde gaa med til Oprettelse af saa stort et Apparat, som det fremsatte Lovforslag tilsigtede“.